

שתי מרגליות ונשאר שם לעולם. **הָרָא הוּא דְכָתִיב, פִּשְׁמֵן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן** וזה מש"כ כשמן הטוב על הראש ששם הוא נמשה, ויורד על הזקן כמו שהיה בזקן אהרן. **וּמִנָּא לֵן** ושואל, מנין לנו ששמונה בגדים של הכהן הגדול התחתון מכוונים כנגד שמונה תיקו"ד דא"א שהוא הכהן הגדול העליון, **דְּכָתִיב, שֵׁשֶׁת אַחִים** ומיעוט רבים שנים והם א"א וז"א, ונקראים אחים כי רק להם יש זקן ולשאר הפרצופים אין זקן **גַּם יַחַד, גַּם, לְרַבּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל דְּלַתְתָּא** מילת גם באה לרבות כהן גדול שלנו כאן למטה בבית המקדש, שגם הוא אח להם כי הוא כנגד א"א. **דְּכָל זְמַנָּא דְּכֹהֲנָא רַבָּא דְּלַתְתָּא מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹהֲנָא רַבָּא, פְּבִיכּוֹל כֹּהֵן גָּדוֹל דְּלַעִילָא מְשַׁמֵּשׁ בְּכֹהֲנָא רַבָּא** ומה שכתב שבת אחים גם יחד וכו' שלשתם יושבים יחד איך אפשר, אלא פירושו, שהם משמשים יחד באותו זמן, שבכל זמן שהכהן הגדול שלמטה משמש בכהונה גדולה בבית המקדש, אז כנגדו משמש כהן גדול שלמעלה שהוא א"א, והוא מאיר לתשעה תיקוני דיקנא דז"א. **דָּא תְּקוּנָא חָד דְּדִקְנָא דְּעֵתִיק סְתִימָא דְּכֻלָּא** עד כאן התפרש תיקון הראשון דדיקנא דא"א, שהוא הסתום מכל הפרצופים שאין יכולים להשיגו, וכל אחד מהחברים שהיה מסיים את הסוד של אותו התיקון היה אומר זה תיקון אחד וכו'. **אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת אַנְתָּ רַבִּי יַעֲחֵק לְמַחְמִי בִיקְרָא דְּתִקּוּנִי דְּדִקְנָא, וְסַבֵּר אִפִּי דְּעֵתִיק יוֹמִין עֵתִיקָא דְּעֵתִיקִין** אמר לו רבי שמעון לרבי יצחק ראוי אתה לראות ולהשיג בכבוד והשבח של תיקוני דיקנא, וכן לראות ולהשיג בנשיאות הפנים דא"א שהוא הזקן שבזקנים והוא הפרצוף

הראשון שבאצילות. **וּפָאָה חוּלְקָךְ וּזְפָאָה חוּלְקֵי עַמְכוֹן בְּעֶלְמָא**
דְּאַתִּי אשרי חלקך ואשרי חלקי עמכם לעולם הבא.

התיקון השני דדיקנא דא"א

תְּקוּנָא תְּנַיִנָא התיקון השני דדיקנא דא"א, **מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא,**
מִרִּישָׁא דְפּוּמָא עַד רִישָׁא אַחֲרָא דְפּוּמָא,
בְּתַקּוּנָא שְׁקִיל מִתְתַּקֵּן ומסודר השיער מראש צד אחד של הפה עד צד האחר של
הפה דהיינו השפה העליונה, בתיקון שוה שכל השערות שבשפה העליונה שוים. **קוּם**
רַבִּי חֲזַקְיָה וְקָאִים בְּקִיּוּמָךְ אמר רבי שמעון לרבי חזקיה, קום ועמוד על
רגליך לכבוד התורה, **וְאוֹקִיר יְקָרָא דְתַקּוּנָא דָא דְדִקְנָא קְדִישָׁא**
ותכבד את כבוד התיקון הזה השני של הדיקנא קדישא. **קָם רַבִּי חֲזַקְיָה שְׁאֲרֵי**
וְאָמַר קם רבי חזקיה התחיל ואמר, **אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ** דהיינו,
מִי גַרְם שְׁאֲנִי לְדוּדֵי מי גרם שאני קשור להקב"ה מאוד, וזוכה לראות את
התיקון הזה ואת סודו, **בְּמִשׁוּם דְּעָלִי תְּשׁוּקָתוֹ** היות ותמיד אני משתוקק אליו
ואיני מסיר מחשבתי ממנו. [ג] **מִסְתַּפֵּל הוּיָנָא וְאָרוֹ חֲמִית נְהוּרָא**

אור הרשב"י

דב"ן במש במו"ם דא"א, וע"י זיווג זה העלה
שכ"ה ניצוצין שהיו למטה בבריאה, לתוך
מו"ם, ושם מתבררים, כי הטוב שבהם נתקן
שם, ונמתק ע"י שם הוי"ו דב"ן דגבורת עתיק
הנ"ל, והפסולת זורקה. וכאשר שכ"ה עלו

[ג] לפני ביאור המאמר עלינו להקדים איזה
הקדמה מכתבי האר"י ז"ל (שעה"כ דרוש ו'
דויעבור): הנה נודע כי א"א בירר לעצמו
מבירורי המלכים ונעשית מהם דיקנא דא"א.
והברור הוא ע"י שגבורה דעתיק שהיא הוי"

הלימוד היומי

לע"נ יהודית מכלוף בת מרים ויעחק ע"ה

יְקִירָא דְבוֹצִינָא עֲלָאָה מסתכל ומתבונן הייתי, והנה ראיתי אור יקר של
 המאור העליון, וראיתי שאורות הדיקנא היו מאירים בפרסה שהיתה פרוסה עלינו כמו
 שיבואר לקמן שנפרסה עליהם פרסה וכו', וזכיתי להשיג את הארת הגבורה דעתיק. **נְהִיר**
וְסֻלִיק לְתֵלֶת מְאָה וְחֻמְשָׁא וְעֶשְׂרִין עֵיבֵר האיר ע"י שנתחבר
 ובטש במו"ס דא"א, והעלה ניצוצין מהרפ"ח ניצוצין שהיו בבריאה, והם נעשין שכ"ה ניצוצין,
 כי רפ"ח ול"ב אלהי"ם שגם הם שרשי הדינים וה' גבורות גימ' שכ"ה, והעלה אותם לתוך
 המו"ס ושם הם מתבררים. **וְחֵד חֲשׂוּךְ** ושם במו"ס נתאחדו ונעשו לטיפה אחת בחינת
 גבורה וז"ש וחד חשוך **הָוָה אֶתְסַחֵי בְּהָוָה נְהוֹרָא** והיו מתרחצים ומתְנַקְּים
 ומְטַהֲרִים, כלומר מתבררים באותו אור של גבורה דעתיק שבמו"ס דא"א, **בְּמָאן**
דְּאֶתְסַחֵי בְּהָוָה נְהוֹרָא עֲמִיקָא, דְּמִיּוּמֵי מֵתְפַלְגִין וְנְהִרִין
וְנִגְדִין, לְכָל עֵיבֵר מְמָה דְעֵלוּי כמו מי שמתרחץ בנהר עמוק שיש בו
 הרבה מים, שמימיו מתחלקים ונוזלים ונמשכים לכל צד, שהרוחץ שם רוחץ עצמו טוב
 מהזהמה שעליו כי אינו מקפיד על המים, וכן אלו השכ"ה ניצוצין נרחצים ומתבררים היטב
 מסיגיהם ע"י גבורה דעתיק. **וְסֻלִיק הָוָה נְהוֹרָא, בְּשִׁפְתָא דִּימָא**
עֲלָאָה עֲמִיקָא ועלה אותו אור של גבורה דעתיק, בשפת הים העליון העמוק, כלומר
 שהוא יסוד דחכמה העליונה מו"ס, שממנו נעשה התיקון השני דתיקוני דיקנא, שהוא נקרא
 שפה העליונה. **דְּכָל פְּתַחֲזִין טְבִין וְיִקְרִין, בְּהָוָה פְּתַחֲזִין**

אור הרשב"י

למעלה במו"ס, ונברר הטוב שבהם, או ממוחא דא"א עד יסוד אבא, ונותנם בסוד
 מתחברים ומתקשרים בטיפה הנמשכת זיווג ביסוד אמא.

הלימוד היומי

לע"נ יהודית מכלוף בת מרים ויעחק ע"ה

אֶת־פִּתְחוֹן שכל הפתחים הטובים והיקרים שהם היסודות של שאר הפרצופים, באותו

פתח שהוא יסוד דמו"ס, שהוא שורש של כל היסודות, על ידו כל היסודות נפתחים להשפיע.

אֲנִי שְׂאִיל מֵהֶם פֶּשֶׁרָא דְחַמִּית רבי חזקיה אומר, אני שאלתי את

המלאכים נושאי הפרצוף מזה הוא פשר הדבר שראיתי. **פִּתְחוּ וְאָמְרוּ, נוֹשֵׂא**

עוֹן חַמִּיתָא ופתחו ואמרו לי המלאכים, ראית את התיקון השני הנקרא נושא עון,

כלומר שראה את האור הפנימי שלו ואת הארת השורש של התיקון הזה. **אָמַר, דָּא**

הוּא תְּקוּנָא הַנִּינָא. יְתִיב אמר רבי חזקיה זהו התיקון השני, וברוך הוא

וברוך שמו שזכינו בתיקון זה, ישב רבי חזקיה, **אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, הָאֲדָנָא**

אֶתְקַשֵּׁר עֲלֵמָא אמר רבי שמעון עתה שזכינו לבאר גם את התיקון השני שהוא

היסוד דחכמה העליונה, נקשר העולם שהיא המלכות דחכמה העליונה הנקראת עולם שהוא

סוד התיקון הראשון, כי היסוד הוא המחבר והמקשר כי הוא ניקוד שורוק אותיות קשר.

בְּרִידְ אַנְתְּ רַבִּי חֲזַקְיָה לְעֵתִיקָא דְעֵתִיקִין ברוך אתה רבי חזקיה

לעתיק דעתיקין שהוא הזקן שבזקנים והוא פרצוף אריך אנפין.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, כְּלָהוּ בּוֹצִינִין חֲבָרִין דְּאֵתִין בְּהָאִי

עִזָּא קְדִישָׁא לאחר ביאור התיקון השני, אמר רבי שמעון לחברייא

קדישא, אתם החברים כולכם דומים לפני השכינה כנר לפני האבוקה, שזכיתם ובאתם בזאת

הטבעת הקדושה, דהיינו שזכו לבא באדרא קדישא, ונקראת כך ע"ש שישבו בעיגול כמו

טבעת. **אֶסְהַדְנָא עָלַי שְׂמִיָּא עֲלָאִין דְּעֲלָאִין וְאֶרְעָא קְדִישָׁא**

עֲלָאָה דְּעֲלָאָה מעיד אני עלי את השמים העליונים שהוא ז"א דאצילות, והארץ

הקדושה העליונה שהיא נוק' דז"א דאצילות, ואמר על זו"ן שהם שמים וארץ עליונים של

הלימוד היומי

לע"נ יהודית מכלוף בת מרים ויעחק ע"ה